

ข้อมูลทั่วไป

ประวัติความเป็นมา

เมื่อราวพุทธศักราช ๒๓๘๖ (ประมาณ ๑๖๐ ปี) รัชสมัยของสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว เจ้าพระยาบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ได้เป็นแม่ทัพยกกองทัพไปปราบกบฏที่นครจำปาศักดิ์และเมืองหลวงพระบาง จนได้รับชัยชนะ พร้อมทั้งกวาดต้อนครอบครัวหัวเมืองรายทางติดตามมาด้วย และให้พำนักอยู่ย่านคลองกุ่มในปัจจุบันต่อมามีผู้คนอพยพ มาทำมาหากินเพิ่มมากขึ้น ตามลำดับทางราชการได้จัดตั้งเป็นอำเภอให้ชื่อว่า “อำเภอบางกะปิ” ใช้พื้นที่บางส่วนเป็นที่ทำนาผืนใหญ่ซึ่งได้กลายเป็น “ตำบลคันทนายาว” การปกครองขึ้นอยู่กับอำเภอบางกะปิ จังหวัดพระนคร วันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๑๕ ประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๓๓๕ จัดตั้ง “กรุงเทพมหานคร” และกำหนดเปลี่ยนการเรียกขานจาก “อำเภอ” เป็น “เขต” ประกอบด้วย ๒๔ เขต เขตบางกะปิเป็นเขตหนึ่งของกรุงเทพมหานครพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๑๘ แบ่งพื้นที่การปกครองของกรุงเทพมหานครเป็น “เขต” และ “แขวง” มี ๒๔ เขตปกครอง เหมือนเดิม “แขวงคันทนายาว” เป็นแขวงหนึ่งของเขตบางกะปิ (“เขต” เป็นส่วนราชการของกรุงเทพมหานคร และเรียก “นายอำเภอ” ว่า “หัวหน้าเขต”) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ ให้มี “สำนักงานเขต” เป็นส่วนราชการของกรุงเทพมหานคร โดยมี “ผู้อำนวยการเขต” เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและลูกจ้างกรุงเทพมหานครรับผิดชอบการปฏิบัติราชการภายในสำนักงานเขต ปี พ.ศ. ๒๕๓๒ กรุงเทพมหานครได้เปลี่ยนแปลงเขตการปกครอง โดยแบ่งพื้นที่เขตบางกะปิออก เพิ่มเป็นเขตใหม่อีก ๒ เขต คือ เขตลาดพร้าว และเขตบึงกุ่ม ทำให้ “แขวงคันทนายาว” เป็นแขวงหนึ่งของเขตบึงกุ่ม แต่เนื่องจากสภาพพื้นที่เขตต่างๆ ในกรุงเทพมหานครมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วควบคู่กับการขยายตัวออกกว้างไกลเข้าสู่พื้นที่ว่างมีการกระจายตัวของประชากรและสาธารณูปโภคเพิ่มมากขึ้น จำเป็นต้องจัดขนาดพื้นที่และจำนวนประชากรของเขตให้มีความเหมาะสมใกล้เคียงกัน เพื่อประโยชน์แก่การปกครองการให้บริการของรัฐ และความสะดวกของประชาชน จึงมีประกาศกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๐ เปลี่ยนแปลงพื้นที่เขตการปกครองโดยแยกพื้นที่ของ “แขวงคันทนายาว” รวมกับพื้นที่บางส่วนของแขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม และพื้นที่บางส่วนของแขวงจรัญเขี้ยว เขตลาดพร้าวจัดตั้งเป็น “เขตคันทนายาว” เปิดให้บริการประชาชนเป็นครั้งแรก

แรกในวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ ณ ที่ทำการชั่วคราวชั้นล่างของศูนย์การค้าแฟชั่นไอส์แลนด์ และปัจจุบันได้มีการย้ายมาอยู่ที่สำนักงานเขตแห่งใหม่ เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๒ ซึ่งได้รับบริจาคที่ดินเพื่อใช้เป็นสถานที่ก่อสร้างจากนายวัชรชัย เสนีนังค์ จำนวน ๕ ไร่ (๘๐ x ๑๐๐ เมตร) ซึ่งกรุงเทพมหานครได้มอบหมายให้สำนักงานเขตคันทนายาวดำเนินการออกแบบ โดยใช้งบประมาณก่อสร้างทั้งสิ้น ๑๔๖.๗ ล้านบาท

สภาพพื้นที่ทั่วไป

สภาพพื้นที่ของเขตคันทนาวเป็นที่ราบลุ่ม เศรษฐกิจดั้งเดิมขึ้นอยู่กับเกษตรกรรม ทำนา ทำสวน ปัจจุบันสภาพพื้นที่และการประกอบอาชีพได้เปลี่ยนแปลงไป เขตชุมชนเมืองขยายตัวจากพื้นที่ชั้นใน คนต่างถิ่น อพยพเข้ามาอยู่อาศัยและประกอบอาชีพมากขึ้น พื้นที่การเกษตรถูกแปรเปลี่ยนสภาพเป็นอาคารสำนักงาน ธุรกิจการค้า อาคารพาณิชย์ และหมู่บ้านจัดสรร

วิสัยทัศน์

“เขตคันทนาว จะเป็นเขตที่อยู่อาศัย ตามมาตรฐานผังเมือง มีสิ่งแวดล้อม คุณภาพชีวิต ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการที่ดี มีความปลอดภัยและสร้างความพึงพอใจ สูงสุดในการให้บริการ”

เป้าหมาย : พัฒนาคันทนาว สู่ความเป็นเมืองน่าอยู่

ตราหรือสัญลักษณ์ประจำเขตคันทนาวและความหมาย

“พระอินทร์ทรงช้างเอราวัณในขุมแก้ว : เมืองของพระอินทร์ (กรุงเทพมหานคร)”

ขอบกระดั่งฟัดข้าวรูปวงกลม	: ความสามัคคีในรูปหมู่คณะ
รวงข้าว ชูช่อ เหลืองอร่าม สีทอง	: ความเจริญรุ่งเรือง ความมั่นคง
ใบข้าว เขียวขจี	: ความอุดมสมบูรณ์ ร่มรื่น สดใส เย็นสบาย
สีฟ้า	: สีประจำวันที่ยกย่องเขตคันทนาว

คำขวัญประจำเขตคันทนาว

การเกษตรมากมี	ของดีชุมชน
เที่ยวสวนสยาม	สนามกอล์ฟเล่นกีฬา
ศูนย์การค้าขนาดใหญ่	ขับสบายใจถนนวงแหวน

ประวัติความเป็นมาของชื่อ “คันทายาว”

สมัยก่อนในเขตนี้มีพื้นที่ที่เป็นนาจำนวนมาก และในการทำนาก็จะมีการกั้นคันทายาวขึ้นมาหรือแบ่งนาเป็นแปลงๆ โดยยกสูงขึ้นจากพื้นนาซึ่งเรียกว่า “คันทายาว” ซึ่งชาวนายังใช้คันทายาวเป็นถนนสำหรับเดินเข้าออกผืนนาอีกด้วย และในบรรดานาทั้งหมดมีที่นาอยู่ผืนหนึ่งมีอาณาเขตยาวมากๆ เริ่มต้นตั้งแต่บริเวณท้ายหมู่บ้านสุเหร่าแดง (บริเวณถนนเสรีไทยในปัจจุบัน) ยาวไปจนถึงปลายคันทายาวซึ่งแต่ก่อนเรียกบริเวณนั้นว่า โรงแดง เพราะเป็นที่ตั้งของบ้านหลังหนึ่ง มุงหลังคาสังกะสีเป็นสนิมมองเห็นเป็นสีแดงมาแต่ไกล (ปัจจุบันคือบริเวณถนนรามอินทรา) เรียกได้ว่าเป็นนาที่มีคันทายาวที่ยาวที่สุด จึงเป็นที่มาของชื่อ “คันทายาว” ในปัจจุบันถึงตอนนี้ก็คงทราบกันแล้วว่าคันทายาวนั้นยาว...ไปถึงไหน

ประวัติวิถีชีวิตของชาวนาคันทายาว

ทำขวัญข้าวเพื่อเป็นขวัญชาวนาคันทายาว

จากชื่อคันทายาว แน่นนอนที่สุดอาชีพดั้งเดิมของคนที่นี่จะเป็นอื่นไปไม่ได้นอกจากการทำนา สมัยที่มีการทำนากันมากในช่วงเวลาที่ข้าวเริ่มตั้งท้อง ชาวนาจะนำอาหารใส่ชะลอมไปประกอบพิธีทำขวัญข้าว ขอมมาพระแม่โพสพ โดยแม่หมอบเป็นผู้สวดขอขมา พอถึงเวลาที่ข้าวตั้งท้องชาวนาก็จะเกี่ยวข้าวบางส่วนมาทำขนมกะยาคุ ซึ่งเป็นขนมอย่างหนึ่ง โดยนำเอาเมล็ดข้าวที่มีน้ำนมอยู่มาโขลกแล้วกรองเอาแต่น้ำ ต้มกับน้ำตาลได้รสชาติหอม หวานอร่อยและขนมข้าวเม่าใส่กระทงใบตองขนาดใหญ่มากมาย เพื่อเป็นสิริมงคลสร้างขวัญกำลังใจให้กับชาวนาที่รอผลผลิตจากที่ได้ลงแรงไป

ประวัติความเป็นมาของตลาดล่อแหล

ล่อแหลนี้เป็นชื่อเรียกของตลาดน้ำแห่งหนึ่งในอดีตของเขตคันทายาว ซึ่งปัจจุบันก็คือบริเวณชุมชนหลังโรงเรียนคันทายาว แรกเริ่มเดิมทีไม่ได้เรียกที่นี่ว่า “ล่อแหล” แต่เป็นเสียงเรียกที่เพี้ยนมาจากคำว่า “รอนแรม” เพราะเนื่องจากในสมัยก่อนช่วงที่เกิดสงครามไทยกับเขมร ไทยส่งกองทัพไปปราบกบฏ ซึ่งจำเป็นต้องเดินทางผ่านเส้นทางนี้ และด้วยความที่มีระยะทางไกลมากนี้เอง จึงทำให้กว่าจะเดินทางมาถึง ก็รอนแรมใกล้จะวันตกดินแล้ว และด้วยวิถีชีวิตของชาวนาคันทายาวส่วนใหญ่ จะทำนาและอาศัยอยู่ริมคลอง เมื่อถึงเวลาว่างจากการทำนา มักจะพายเรือมาตามคลองล่อแหล เพื่อจับจ่ายซื้อของที่ตลาดซึ่งสภาพทั่วไปของตลาดล่อแหลนี้ จะมีความคล้ายคลึงกับตลาดน้ำหลวงแพ่งในอดีต แต่น่าเสียดายที่ปัจจุบันตลาดแห่งนี้ได้ถูกยกเลิกไปเมื่อ ๒๐ กว่าปีที่แล้ว

ที่ตั้งสำนักงานเขต

เลขที่ ๙ ซอย ๐๑ กาญจนภิเษก ๑๑/๕ แขวงคันนายาว เขตคันนายาว กรุงเทพฯ ๑๐๒๓๐

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	แขวงท่าแร้งเขตบางเขน
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	แขวงบางชันเขตคลองสามวา และ แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี
ทิศใต้	ติดต่อกับ	แขวงสะพานสูง เขตสะพานสูง
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	แขวงคลองกุ่ม เขตคลองกุ่ม